

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi M.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

I ACz 996/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 27 listopada 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 11 sierpnia 2024 r. A.N. – pełnomocnik M.J. (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawach toczących się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt I ACa 1177/23 oraz I ACz 996/24, w związku z nie nadaniem biegu zażaleniu z 21 czerwca 2024 r. na postanowienie z 24 maja 2024 r.

W uzasadnieniu pełnomocnik Skarżącego wniósł o:

1. Stwierdzenie przewlekłości oraz o zasądzenie od sądu na rzecz Skarżącego kwoty jaką sąd procedując w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniejszej niż 6000 zł tytułem przewlekłości postępowania;
2. Zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w przedmiotowym postępowaniu.

Uzasadniając powyższe pełnomocnik Skarżącego przytoczył orzeczenia Sądu Najwyższego oraz sądów międzynarodowych, nie wskazując jednak okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości oraz – wobec przytoczenia więcej niż jednej sygnatury spraw – nie określając, którego postępowania sądowego skarga dotyczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W ślad za art. 6 ust. 1 u.s.p.p. określono, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, że powinna zawierać również przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie – art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. Element ten, inaczej niż np. żądanie wydania sądowi rozpoznającemu sprawę zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności, o którym mowa w art. 6 ust. 3 u.s.p.p., stanowi obligatoryjny składnik pisma jakim jest przedmiotowa skarga. Obowiązek przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, należy rozumieć jako obowiązek szczegółowego wskazania, w czym strona skarżąca upatruje nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. obowiązek precyzyjnego przedstawienia konkretnych działań bądź zaniechań sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 16 marca 2022 r., I NSP 29/22, z 11 stycznia 2024 r., I NSP 236/23 i z 28 lutego 2024 r., I NSP 23/24). Innymi słowy sąd

rozpoznający skargę musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło – według strony skarżącej – do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została ona spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p.

Przedmiotowa skarga nie czyni zadość ww. obowiązкови. Co prawda pełnomocnik Skarżącego wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania, jednak – wobec faktu, iż w skardze powołuje się na więcej niż jedno postępowanie sądowe – nie wskazał, którego postępowania powyższe żądanie miałyby się dotyczyć. Ponadto pełnomocnik nie przedstawił żadnych argumentów pozwalających uznać, iż w sprawie doszło do przewlekłości postępowania. Okoliczności tej w żadnej mierze nie zmienia obszernie przytoczenie orzecznictwa sądów międzynarodowych oraz krajowych. Mając to na uwadze w oparciu o art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skargę należało odrzucić bez wzywania do uzupełnienia braków formalnych.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że skarga była niedopuszczalna również z innych przyczyn. Zgodnie z przepisami u.s.p.p. skarga na przewlekłość przysługuje wyłącznie od postępowań wymienionych w art. 3 u.s.p.p. Katalog ten ma charakter zamknięty na co też wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). Z tych też względów nie można skutecznie wnieść skargi na przewlekłość postępowania, którego przedmiotem jest stwierdzenie przewlekłości postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 27 kwietnia 2022 r., I NSP 77/22; 19 stycznia 2022 r., I NSP 266/21; 5 października 2021 r., I NSP 153/21). Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują odrębnej skargi na przewlekłość, która sama dotyczy postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 września 2023 r., I NSP 63/23).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

r.g.

[a.ł.]